

НОВОСТИ

Hannu ja Liliann Keskinen
SÕBRAKIRI 3 (49)
JUULI-DETSEMBER 2015

Jõulutervitused Peterburist! 11.12.

Kuidas elad? Oleme vahepeal jõudnud kirjutada mitu soomekeelset sõbrakirja. Nüüd on viimane aeg ka eesti keeles endast märku anda.

Oma eelmise kirja lõpetasin sõnadega "Kohtumiseni Tartus?".

Mitmeid selle kirja lugejaid

õnnestuski

kirikupäeva ajal

Tartus kohata.

Aitäh! Tore oli jälle

näha! Jaani

koguduse ja

kultuuriseltsi

segakoor "Kaja"

osales samuti

laulupeol.

Rongkäigus kandis Hannu uhkusega ka koori silti.

Kui pärast suvevaheaega Peterburi tagasi tulime, oli liftivalvur meile trepikoja ust avamas. Imestasime, et kuidas ta teadis, et me tagumise värava kaudu hoovi sõitsime.

Selgus, et väravat valvab tema poeg, kes oli emale helistanud, kui me mööda sisehoove õige ukseni sõitsime. Selline vastuvõtt tegi südame muidugi soojaks.

Hannu

Kevadel jõustus Venemaal selline seadusemuudatus, et riigis töötavad välismaalased peavad sooritama keeleeksami. Kuna mina olen "kaasaskantava" pereliikme staatusega,

pidi ainult Hannu testima oma keele, ajaloo ja põhiseaduse tundmist.

Tema ja meie teised kolleegid said eksami kenasti sooritatud.

Saadud paber kehtib viis aastat.

Meie praegune tööperiood lõppeb suvel. Veel ei ole ametlikku otsust

jõutud Soome

Rahvamisjonis teha, kuid peagi peaks ka ametlikult otsustatama, et võime jätkata siin ka järgmised kolm aastat.

Septembri keskel pidasime Hannu 50. sünnipäeva. Suuremaid pidustusi see endaga kaasa ei toonud. Koju tellisin selleks hommikuks samapalju õhupalle

ning Ingeri kiriku kantseleis istusime koos sealsete töötajatega. Nii on tavaks. Eriti tahame siinkohal tänada Helvit Põltsamaalt, kes isiklikult lausa helistas!

Minu sünnipäevast novembri alguses sai ühine nelikünnipäev kantseleis kuu

hiljem. Tähtpäevade pidamine annab jõudu argipäevaks.

Külalised

Lisaks tähtpäevadele ja ühele toredale päikeselisele väljasõidule Peterhofi olemise saanud kosutust ka külalistest. Esmalt käis Peterburis maad kuulamas **Saara Karttunen**, meie tulevane kolleeg, kes peaks märtsis alustama Peterburis vene keele õppimist. Paluge ka tema eest, sh. Jumala juhtimist viisa- ja eluaseme-küsimustes.

Siis saabusid Miriami ristivanemad Tallinnast ning Jämsä koguduse endine misjonisekretär. Oli tore näha siin neid, kellega seni ainult teisel pool piiri kohtunud olemise. Näitasime neile Peterburi läbi autoakna, jalutades ning jõudsime isegi laevaekskursioonile. Suur tänu külalistele!

Oktoobris käis iga-aastaselt visiidil ka meie otsene ülemus **Tapani Kaitainen**. Rääkisime tehtud tööst, lõppevast tööperioodist ning tegime koos tulevikuplaane. Tapani pani meile südamele, kui oluline on sõbrakirjade kirjutamine. Meie omakorda tuletame meelde, et kirjutaksite ka meile. Ringkirjade kaudu on meie eluga enam-vähem kursis paljud, aga heameelega kuuleksime uudiseid ka teie elust.

Passid ja viisad

Olin oktoobri lõpus üht intervjuud tegemas ja pidin sealt jätkama Eesti konsulaati uut passi taotlema. Vestlus läks planeeritust pikemas ning helistasin Hannule, et kas ta on kusagil läheduses ja saab mu autoga ära viia. Kodus oli, aga lubas tulla. Natukese aja pärast kontrollisin, kas mul ikka passipildid ja pass on kaasas. Ei leidnud, olin neid enne kodunt väljumist käes hoidnud aga järelikult ikka kotist mööda pannud. Uus kõne Hannule - juba sõitis, aga läks siis

tagasi. Kella vaadates hakkas paanika kasvama, et me ei jõua õigeaks ajaks. Helistasin konsulaati ja kuulsin, et 10 minutit võib hilineda, siis läheb juba päevaplaan segamini. Kui Hannu minuni jõudis, oli aega 15 minutit (sisaldades selle 10 minutise lubatud hilinemise). Olin üsna kindel, et me ei jõua. Ja siis tuli veel meelde lause konsulaadi kodulehelt, et tasumine ainult eurodes ja pangakaardiga. Seda meil kummalgi kaasas polnud. Olin endisest kindlam, et passiasju ma sel päeval küll korda ei saa. Aga otsustasin, et lähen ikka kohale ja lepime siis uue kohtumise aja kokku. Ja loomulikult palusin imet!

Olime kohal 10 minutiga ja konsulaati turvav politseinik polnud veel pärast lõunapausi ust avama tulnud. Niisiis me ei hilineudki. Kui siis konsulaati sisse sain, selgus, et seal nett streigib - taotlusankeedi saan ära anda, aga sõrmejälgi ikka anda ei saa (ülekande teeksin siis samal õhtul kodus). Ankeedi täitmisel olin jätnud midagi märkimata ja kui kohapeal tegin selle lisanduse teist värvi pastakaga, pidin hakkama uuesti ankeeti täitma. Aga konsul muudkui proovis, ega netiühendus jälle korralikult tööle hakka. Siis helistas väljas oodanud Hannu, et ta leidis rahakotist pangakaardi ja tuli sellega ka konsulaati. No ei hakanud nett tööle ja leppisime kokku, et läheme tunnikeseks kusagile lähedalasuvasse kohvikusse ja tuleme siis uuesti tagasi, et saaksin sõrmejäljed ka ära anda. Pangaülekande lasi kehv netiühendus siiski ära teha! Läksimegi juba välja, et kohvikusse suunduda, aga kadunud oli politseinik, kelle käes oli värava võti. Siis tuli ta jooksupalu nurga tagant ja ütles, et nüüd nett töötab! Läksime uuesti tagasi, peaaegu et töötaski. Proovisime mitu korda, aga skanner ei hakanud tööle... Lõpuks selgus, et mu sõrmed on liiga kuivad.

Hingeõhuga niisutamine kah ei aidanud. Konsul kraamis siis sahtlist kreemituubi. Ja teate, mis - asi saigi aetud. Kõks ja valmis, ma ütlen, onju!!!

Mis viisadesse puutub, siis peale minu on ülejäänud perel uued viisad juba olemas. Minu viisa pannakse uude passi ilmselt järgmisel nädalal. Kaks ja pool aastat tagasi saime oma esimesed aastased viisad Soomest, edasi saame need asjad alati siin korda ajada, ilma et peaksime selleks riigist välja sõitma. Jälle põhjust tänada, eks!

Uudiseid kogudusest

Sügisel tuli kogudusse noor pere ja uuris võimalusi eesti keele õppimiseks. Soovijaid oli teisigi ja tegingi algust **eesti keele kursusega**. Üks eesti juurtega naine elab lausa linnast väljas ja kirikusse tulekuks kulub tal mitu tundi! Juba oleme jõudnud käänded läbi võtta ning kella oskavad õppurid ka eesti keeles küsida.

Jumalateenistustel on selline väike muutus, et enamasti on jutlust võimalik jälgida ka vene keeles. Hannu ja siin käima hakanud Urmas Karileet teevad kirjaliku **tõlke**, mida soovijad jägida saavad. Enn Salveste teeb jutlusest venekeelse kokkuvõtte. Mitmed kirikulised on selle võimaluse eest tänulikud. Kõigi eesti keel ei ole nii hea, et kõigest aru saada ja on neidki, kes peale teretamise palju muud ei oskagi.

Pidu, pidu ja pidu

Esimesel advendil tähistasime kogudusega **Jaani kiriku pühitsemise 155. aastapäeva**. Hannu pidada oli

jumalateenistus ja mina laulsin koos tüdrukutega kooris.

Jutluse aluseks olnud tekst Saamueli teisest raamatust räägib Taaveti kohtumisest Jumalaga. Taavet ütleb, et koos Jumalaga hüppab ta üle müüri. Seda on teinud ka kogudus - kirik on tagasi saadud ning teenib jälle pühakojana. Kiriku sisseõnnistamisel 27. detsembril 1860 kõlanud sõnad Luuka evangeeliumist "Tulge, kõik on valmis" kutsusid ka nüüd kirikulisi armulauale.

EELK rändlaulik **Kirsti Malmi** luges pärast jumalateenistust ette piiskop **Tiit Salumäe** tervituse ning kultuuriseltsi esimees **Viiu Fjodorova** rääkis koguduse ajaloost. Meenutati siin teeninud vaimulikke ning ka neid, kes aitasid kaasa kiriku taastamisel. Seejärel musitseerisid esmalt Kirsti Malmi ja **Miriam Hann** ning siis **Madara Vilson** koos **Dina Kaminskajaga**.

Õhtu lõppes ühises teelauas, kus lisaks kohalikele maiustustele saime maitsta ka kodumaad - kiluvõileibu. Umbes poolesajal peolisel oli võimalus jäädvustada end ka Otepää vallavalitsuselt kingiks saadud külalisteraamatusse. Jakob Hurda kaudu sündinud side Otepääga oli sel pidulikul 1. advendi pühapäeval kahekordselt käega katsutav - Otepää kogudust oli esindamas **Laine Peterson**.

5.12. osalesime Kelttos asuva Ingeri Kiriku **Teoloogilise Instituudi 20. sünnipäeval**. Peost osa saama tulid ka **Anu ja Juha Väliaho**. Saime neid võõrustada ning maailma- ja kirikuasju arutada.

Juha jutlustas ka 2. advendi jumalateenistusel Jaani kirikus. Lauluga teenis kaasa trio "Servimus Dominum" Tartust. Nii et ka 2. advent oli meie koguduse väga pidulik.

Kahel siinoldud jõuludel on koguse liikmed küsinud, kas ka jõululaupäeval ei võiks jumalateenistus olla. Aasta tagasi saime kontsertide vahel aja kokku lepitud ja nii toimub ka jõululaupäeval teenistus. Kuna siin on see tavaline tööpäev, siis ootame põnevusega, kui mitmed tulla saavad. Koguduse jõulupidu on 27.12.

Mandariinipuude lugu

Umbes poolteist aastat tagasi panime mulda mõned mandariiniseemned. Enamus neist juurdusid ning meie tütreid on pisikesi mandariinipuid oma klassikaaslastele kinkinud. Meile endale jäi kaks puuhakatist, mille kasvu on olnud huvitav jälgida. Nende kasvutingimused on ju täpselt samad – sama köögiaken, samasugune

muld, sama kastja, kuid ometi on puud kasvanud erinevalt. Suurem on juba pea poolemeetritine, väiksem enamvähem detsimeetritine.

Neid väikesi mandariinipuupoegi võib võrrelda inimese usulise kasvamisega. Väliselt on meil kõigil enamvähem võrdsed tingimused – avatud kirikud, kristlikud raadiosaated, Piibel on kättesaadav kõigile jne. Ometi kasvame me vaimulikult väga erinevalt. See on viimselt muidugi Jumala tegu ning Püha Vaimu töö. Kuid öeldakse ju ka, et südameuksel on link ainult seespool.

Seepärast soovin, et hoiaksid oma südame lahti jõululapsele, kes ülestõusnud Issandana tahab Sinu juurde tulla. Ühes armsas jõululaulus lauldakse: "Ära uksi lukku pane, lase Jõululast, Ta tuleb, Sinu südant uuendab."

**Õnnistatud jõuluaega
ning head uut
misjonistaast soovides**

Liliann perega

Hannu ja Liliann Keskinen
Puh. +7 921 983 4012 (Hannu)
Puh. + 7 921 983 4013 (Liliann)
Skype: hannu.keskinen ja liliann.keskinen
e-post: eesnimi.perekonnanimi@sekl.fi

c/o Inkerin Kirkko
PL 189
53101 Lappeenranta
Soome

PS! AINULT ÜMBRIKUSSE MAHTUVAD SAADETISED!!!!

EELK Misjonikeskus Tehnika 115, 10139 Tallinn tel 6464760
mk@eelk.ee www.misjonikeskus.ee
Annetused misjonitööle: Swedbank EE482200001120254269
SEB EE551010602016015008